

man ikke mente at burde paalægge en saadan, var det jo, som den ærede Ordfører ogsaa har oplyst ved Henviisning til Forhandlingerne forud for Løven, en Forudsætning, at det Offer, der skulde bringes af Selskabet, skulde bringes i Form af en Nedsættelse i Taksterne i Forhold til og med fornødent Hensyn til Selskabets Indtægter. Til Gengæld for disse Byrder, som saaledes bleve paalagte og skulde paalægges de koncessionssøgende Selskaber, er der givet dem en Sikkerhed for, at de kunne fortsætte deres Virksomhed; deres Drift uden Konkurrence i Koncessionstiden og i øvrigt med de Rettigheder, der ere tillagte dem i Loven med Hensyn til ny Anlæg og ny Indretninger. Der blev under Lovens Behandling udtalt stærke Tvivl om, hvorvidt Løven, som den nu vilde blive formet, vilde indeholde tilstrækkelig Opfordring for det københavnske Telefonselskab til at søge Koncession, dette Selskab, som jo i og for sig var stærkt og vel indarbejdet, og som derfor vel var det af alle Selskaberne, der mindst havde Anledning til at frygte en Konkurrence, som kunde være Selskabet en egentlig Fare, og jeg tror derfor, at man med Flid indrettede Løven saaledes, at den ikke skulde ligefrem afskrække Selskaberne fra at tage Koncession, idet man jo ansaa det for ønskeligt, at Telefondriften over hele Landet efterhaanden blev lagt ind under Statens Kontrol. Meningen med de paagældende Bestemmelser i Loven kan jeg vel herefter nok sige var den, at skulde Selskaberne vel ikke opnaa nogen særlig Fordel ved at komme ind under Staten, skulde de heller ikke ligefrem føle sig brøstholdne, naar alle Omstændigheder og Vilkaar vejedes op mod hinanden.

Efter at der nu ved Udstedelsen af Koncession til Københavns Telefonaktieselskab ikke er blevet paalagt Selskabet at svare nogen Afgift til Staten eller Kommunen, lige saa lidt som en saadan Afgiftsbyrde er bleven lagt paa noget af de andre koncessionerede Selskaber, skulde altsaa denne Omstændighed nu ved Fastsættelsen af Maksimaltaksterne virke som et nedsættende Moment, og det er da et ret naturligt Spørgsmaal: Hvorvidt og paa hvilken Maade er dette Moment blevet taget i Betragtning? Først maa jeg her gøre opmærksom paa, at saadanne Takster indeholde en dobbelt Side, dels selve Systemet, dels den nærmere Gennemførelse af Systemet. Hvad først Spørgsmaalet om et for Taksterne heldigt System angaar, har jeg tidligere

haft Lejlighed til i denne Sal at udtale som min Opfattelse, at den konsekvente Gennemførelse af et Samtale-Takstsystem, altsaa Betaling i Forhold til Telefonens Benyttelse, vilde være det retfærdigste og det rationelt rigtigste. Jeg tror ikke, at Rigtigheden heraf principielt kan bestrides, og navnlig kan det ikke være nogen Indvending, at den store Bruger, Forretningsmanden, for hvem Telefonen nu til Dags er en Nødvendighed, bør støttes fremfor den lille Bruger, for hvem Telefonen sjælden vil være uundværlig, men for hvem den i Almindelighed medfører en Behagelighed og Nødhed i det daglige Liv. Der følger nemlig kun heraf, at de store Brugere — og der er jo mange Arter af disse — skulde have en betydelig Rabat paa de mange Samtaler, og derved kunde Betalingen for den enkelte Samtale svinde ind til et Minimum. Jeg erkender imidlertid, at Systemet i sin konsekvente Gennemførelse indeholder den Mangel — man tillægge den større eller mindre Vægt — at Gennemførelsen af et saadant System ved Brugen af Telefonen vil uimodsigelig møde Vanskeligheder og Modstand, hvis man er bleven vant til et andet System, det fri Samtalesystem, og dette Hensyn mener jeg maa veje stærkt i Vægtsskaalen, vel at mærke, hvor man ikke ved det fri Samtalesystem kommer til at hemme Brugen af Telefonen for andre Abonenter. Man vil se, at en saadan Indskrænkning i Brugen af Telefonen for andre Abonenter ikke let vil kunne indtræde inden for de enkelte Distrikter, i de Forbindelser, som jeg vil kalde de interne Forbindelser i Modsætning til de eksterne Forbindelser, Samtaler mellem de forskellige Distrikter indbyrdes. I de eksterne Forbindelser kan det derimod ikke være andet, end at jo mere Telefonen benyttes, desto mere maa det medføre Forsinkelser og lang Ventetid for andre Abonenter, da Ekspeditionen paa disse Linier selvfølgelig har sin Grænse i Hurtighed, og Ledningernes Antal maa være begrænset bl. a. paa Grund af deres forholdsvis store Kostbarhed. Derfor er, hvad de eksterne Forbindelser angaar, ganske særlig for Forretningsverdenen det System meget hensigtsmæssigt og fuldt forsvarligt, som søger at indskrænke Antallet af Luksus-samtaler, saa at der kan gives Plads for en hurtig Ekspedition af de enkelte Samtaler, og det sker kun ved, at der betales for hver ekstern Samtale. Om denne Betaling kan indrettes med en synkende Skala efter Antallet af Samtaler, eller hvad der i Princippet er det samme, med et lavt